

## Tillbaka från framtiden. Nytt galleri för datorkonst.

### RECENSION **KONST**

**Jodi**

Electrohype-ROM, Malmö

Visas till och med den 19 juni

Historiens räls är full av stickspår. Ett av dem – numera övervuxet, nästan bortglömt – hette Spectrum ZX. Det var en liten svart dosa, modell tangentbord, med 48 kilobytes internminne som började säljas i Europa 1982. Hopkopplad med en kassettbandspelare och en liten teve fungerade den som en enkel hemdator.

På åttiotalet var den Framtiden. Självtänks jag hur vi någon gång på högstadiet eller gymnasiet fick lära oss grunderna i datorspråket Basic (dock inte på en ZX, utan på den svenska, inbyggda varianten ABC 80). Av någon anledning förväntades vi att ha nytta av detta omständliga sätt att få en ful maskin att göra dumma saker, genom att på rader numrerade i tioserien skriva in primitiva kommandon som avslutades med ett förlösande "Run".

Men Basic blev aldrig Framtiden. I stället försvann det i ett av historiens buskage medan den hemtekniska revolutionens tåg susade vidare längs ett annat spår. Att i dag stå och peta i ett Basicprogram känns lite som att fräscha upp sin gamla kartagiska – med den skillnaden, förstås att man själv har personliga minnen från de puniska krigens tid.

**KONSTNÄRSGRUPPEN** Jodis installation "10 Programs Written in BASIC ©1984" består av åtta autentiska Spectrum ZX-anläggningar där besökaren fritt kan ändra i programkoden. Den inviger det nya Malmögalleriet Electrohype-ROM, det första i Sverige som helt ägnas datorbaserad konst. Galleriet är en utväxt på datorkonstbiennalen Electrohype, som har arrangerats två gånger och redan har gjort Malmö till lite av ett centrum för den här sortens konst. Det är roligt. Men också nödvändigt; så länge ett medium fortfarande håller på att pröva sina uttrycksformer behövs dessa "växthus" där entusiasterna kan odla sin inspiration och tekniken fås att mogna. Så har det tidigare varit för ljud- och videokonsten, och på samma sätt lär datorkonstens tidvis besvärliga teknikfetischism snart leda över i en bredare praktik.

Hos Jodi känns den dagen inte så förfärligt avlägsen. Deras installation hör till de än så länge fåtaliga verk som lyckas kombinera den mediala självreflexionen med en mer allmängiltig problematik. Inför de tröga men på något vis ändå mänskliga Basicdatorerna är det helt enkelt omöjligt att inte fråga sig hur Historien ska lägga rälsen nästa gång. Tänk om Kartago reser sig på nytt? Kanske behövs det bara att någon röjer sly längs något gammalt spår för att man plötsligt ska se att det kan gå att bygga vidare på det.

**DAN JÖNSSON**  
kultur@dn.se